

Universiteit
Leiden
The Netherlands

De notaris en private rechtspraak

Weststrate, H.W.R.

Citation

Weststrate, H. W. R. (2018, October 17). *De notaris en private rechtspraak*. *SIKS Dissertation Series*. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/66271>

Version: Not Applicable (or Unknown)

License: [Licence agreement concerning inclusion of doctoral thesis in the Institutional Repository of the University of Leiden](#)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/66271>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

Cover Page

Universiteit Leiden

The handle <http://hdl.handle.net/1887/66271> holds various files of this Leiden University dissertation.

Author: Weststrate, H.W.R.

Title: De notaris en private rechtspraak

Issue Date: 2018-10-17

DE NOTARIS EN PRIVATE RECHTSPRAAK

SIKS Dissertation Series No. 2018-18.

The research reported in this thesis has been carried out under the auspices of SIKS, the Dutch Research School for Information and Knowledge Systems.

Uitgegeven in eigen beheer

Drukkerij: Gildeprint

ISBN e-book 978-94-9301-423-7

ISBN print 978-94-9301-422-0

© 2018, H.W.R. Nakad-Weststrate

The contents of this book, or parts thereof, may not be copied or emailed to multiple sites or posted to a listserver, or reproduced in any form, without the copyright holder's express written permission.

De Notaris en Private Rechtspraak

PROEFSCHRIFT

ter verkrijging van
de graad van Doctor aan de Universiteit Leiden,
op gezag van Rector Magnificus prof. mr. C.J.J.M. Stolker,
volgens besluit van het College voor Promoties
te verdedigen op woensdag 17 oktober 2018
klokke 15.00 uur

door

Hendrika Wilhelmina Regula Weststrate

geboren te Aalsmeer

in 1969

Promotores: prof. dr. H.J. van den Herik
prof. mr. G.J. Meijer (Erasmus Universiteit Rotterdam)

Promotiecommissie: prof. dr. S. van der Hof
prof. dr. A. Plaat
prof. mr. J.S.L.A.W.B. Roes (Radboud Universiteit Nijmegen)

“Welke zijn de gronden, die den wetgever in het algemeen er toe brachten de bevoegdheid tot het aangaan van overeenkomsten, strekkende tot het onderwerpen van geschillen aan arbiters, bij de wet toe te kennen?”

“1° de overweging, dat de burgers niet tegen hun wil verplicht zullen zijn haar geschillen steeds aan door den staat van het etiquette van vertrouwen voorziene personen ter berechting op te dragen. Hoeveel waarborgen de wet ook stelt voor de onzijdigheid en de kunde van den publieken rechter (de eischen eener deugdelijke rechtspraak), partijen moeten de vrijheid hebben tot andere rechters van haar eigen keus zich te wenden. Ook op het gebied van het procesrecht moet de vrijheid der burgers geëerbiedigd worden. De toekenning is dus niets anders dan een uitvloeisel van de erkenning dier vrijheid. Evenmin als partijen mogen worden onttrokken aan den rechter, dien de wet haar toekent (art. 150 G.W.), mag de staat haar steeds dwingen haar geschillen langs den gewonen weg van rechten af te doen. Immers het staatsdoel moet niet zijn de burgers nolens volens gelukkig te maken, maar uitsluitend de bevordering van het algemeen belang, welk doel slechts kan bereikt worden, wanneer de vrijheid der burgers in alle opzichten, dus ook met het oog op de procedure, wordt gerespecteerd. (...)”

Isaac Tobias Philips (1880)

Voorwoord

Van oudsher hebben gerechtsdeurwaarders, advocaten en overheidsrechters een wettelijke taak in de publieke rechtspraak. Namens de eiser roept de gerechtsdeurwaarder de gedaagde op. De advocaat staat zijn¹ cliënt als raadsman bij tijdens de procedure. De overheidsrechter doet uitspraak in het geschil. De gerechtsdeurwaarder kan het vonnis van de rechter ten uitvoer leggen op verzoek van de partij die door de rechter in het gelijk is gesteld. Op deze wijze bestaan de drie genoemde wettelijke ambten als afzonderlijke werelden naast elkaar in het rechtsbestel. Elke wereld heeft zijn eigen monopolie, eigen functie, eigen cultuur, eigen taal en eigen verdienmodel. De ambten begeven zich ook op elkaars terrein. Zo treden gerechtsdeurwaarders op als raadsman van partijen en zijn sommige advocaten rechter-plaatsvervanger (publieke rechtspraak) of arbiter (private rechtspraak). Overheidsrechters kunnen bijvoorbeeld ook arbiter zijn, of adviezen verlenen aan advocatenkantoren of rechtzoekenden.

De notaris staat op enige afstand van de rechtspraak. Hij ontvangt cliënten op zijn kantoor en legt hun verklaringen vast in akten. Een notariële akte is bedoeld om een gang naar de rechter te vermijden. Het uitvoerbare afschrift van de akte heet grosse. De grosse van een akte is een executoriale titel, evenals de grosse van een vonnis van de publieke rechter.

Uiteraard realiseer ik mij dat ik destijds als oprichtster van de stichting Stichting E-Court, ook te noemen: e-Court, nauw betrokken was bij het onderwerp. Daarom word ik per definitie geacht een zeker 'belang' te hebben of te hebben gehad, anders dan dat van de zuivere wetenschapsbeoefening. Vanaf de oprichting in mei 2009 tot en met januari 2015 ben ik voorzitter geweest van de stichting. Vanaf 1 februari 2015 was ik administrateur van e-Court en daarmee verantwoordelijk voor de IT. Ik vermeld deze feiten expliciet om de lezer te wijzen op verschillende vraagstukken die dit oproept. Ten eerste vermeld ik dat e-Court slechts als aanleiding in dit onderzoek wordt vermeld. Ten tweede rust op de nieuwe theorie die in dit proefschrift wordt beschreven geen intellectueel eigendomsrecht. Hierdoor is de tekst niet instrumenteel voor eventuele zakelijke ambities van de auteur op het terrein van private rechtspraak; ik kan – en wil – derden niet uitsluiten van de toepassing ervan. Integendeel, door het delen van de kennis wordt deze breed bekend en toepasbaar. De huidige studie zal voor e-Court geen ander of meer voordeel opleveren dan voor andere private gerechten.

Op 1 januari 2018 heb ik mijn functie als administrateur neergelegd. Kort daarna is e-Court door de publieke rechtspraak stilgelegd. Het is daarmee onzeker geworden of, wanneer en hoe e-Court in de verdere toekomst nog een rol zal kunnen vervullen binnen de Nederlandse rechtssfeer. Voor mij betekent het, dat ik op dit moment eerst het proefschrift afrond, en mij ondertussen oriënteer op nieuwe uitdagingen.

1 Overall waar ik in de tekst het woord "hij" ("zijn", "promovendus") in algemene, overkoepelende zin heb gebruikt, is dat uiteraard niet discriminerend bedoeld. U mag daar zelf het begrip "zij" ("haar", "promovenda") aan toevoegen of het als zodanig lezen.

Intussen blijft het de taak van elke promovendus om de verschillende rollen die hij heeft bekleed of bekleedt, met inbegrip van de rol van onderzoeker, scherp van elkaar te onderscheiden. Dit heb ik naar eer en geweten gedaan. Waar het om gaat, is dat de belangen kenbaar zijn en dat zij een onafhankelijke oordeelsvorming niet in de weg staan. Dit alles neemt niet weg dat de beschreven ontwikkelingen veel discussie oproepen.

In dit onderzoek zijn de critici natuurlijk ook aan het woord gelaten. Hun commentaren worden in het proefschrift in context besproken. Al met al zijn de rechtsvragen interessant voor elk in Nederland gevestigd privaat gerecht.

Hoewel op de kaft van het boek mijn naam staat en u mij dient aan te spreken op eventuele tekortkomingen, hebben veel mensen impliciet of expliciet bijgedragen aan dit proefschrift. Aan allen ben ik dank verschuldigd. Deze dank komt in het proefschrift impliciet tot uitdrukking door het gebruik van de *pluralis modestiae*.

De einddatum van het verwerkte materiaal is 8 december 2017.

Ik draag het proefschrift op aan Angelie Broeren (†1997), mijn oud-huisgenote van Huize Pokon in Leiden, in het vertrouwen dat ik hiermee mijn belofte aan haar heb ingelost.

Henriëtte W.R. Nakad-Weststrate

Amstelveen, 3 april 2018

Lijst van gebruikte afkortingen

aant.	aantekening
ADR	<i>Alternative Dispute Resolution</i>
AFM	Autoriteit Financiële Markten
afl.	aflevering
BRP	Basisregistratie Personen
B-tag	Besluit tarieven gerechtsdeurwaarder
BW	Burgerlijk Wetboek
BZK	Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties
CDA	Christen Democratisch Appèl
CILC	<i>the Center for International Legal Cooperation</i>
c.q.	<i>casu quo</i>
D66	Democraten 66
d.d.	<i>de dato</i>
diss.	dissertatie
ds.	dominee
d.w.z.	dat wil zeggen
EALL	<i>the European Academy for Law and Legislation</i>
e.a.	en anderen
e.v.	en volgende
EHRM	Europese Hof voor de Rechten van de Mens
EVRM	Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens
GBA	Gemeentelijke Basis Administratie
Gdw	Gerechtsdeurwaarderswet 2001
GPV	Gereformeerd Politiek Verbond
Gw	Grondwet 1983
G.W. 1848	Grondwet 1848
G.W. 1815	Grondwet 1815
HiiL	<i>the Hague Institute for the Internationalisation of Law</i>
HR	Hoge Raad
HvJ EG	Hof van Justitie van de Europese Gemeenschap
HvJ EU	Hof van Justitie van de Europese Unie
i.c.	<i>in casu</i>
ICT	Informatie- en communicatietechnologie
IP	Internet Protocol
JBN	Juridische Berichten voor het Notariaat
JBPr	Jurisprudentie Burgerlijk Procesrecht
JIN	Jurisprudentie in Nederland
j°	<i>juncto</i>
KBvG	Koninklijke Beroepsorganisatie van Gerechtsdeurwaarders

KEI	het programma Kwaliteit en Innovatie rechtspraak van de Raad voor de Rechtspraak en het Ministerie van Veiligheid & Justitie ²
KIFID	Klachteninstituut Financiële Dienstverlening
KG	Kort Geding
KGK	Kort Geding Kort
KNB	Koninklijke Notariële Beroepsorganisatie
LJN	Landelijk Jurisprudentie Nummer
LOSR	Landelijk Overleg Sociaal Raadslieden
MJI	<i>the Microjustice Initiative</i>
MVO	Maatschappelijk Verantwoord Ondernemen
NAI	Nederlands Arbitrage Instituut
NJ	Nederlandse Jurisprudentie
NJB	Nederlands Juristenblad
NL Agency	Agentschap NL, onderdeel van het Ministerie van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie
NOvA	Nederlandse Orde van Advocaten
NTBR	Nederlands Tijdschrift voor Burgerlijk Recht
NTER	Nederlands Tijdschrift voor Europees Recht
NVvR	Nederlandse Vereniging voor Rechtspraak
m.b.t.	met betrekking tot
m.m.v.	met medewerking van
nr.	nummer
ODR	<i>Online Dispute Resolution</i>
OV	Onderzoeksvraag
p.	pagina
PbEG L	Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen (wetgeving; tot 1 februari 2003)
PbEU L	Publicatieblad van de Europese Unie Lex (wetgeving; vanaf 1 februari 2003)
Pres.	President
PS	Probleemstelling
PvdA	Partij van de Arbeid
Rb	Rechtbank
red.	redactie
resp.	respectievelijk
RPF	Reformatorische Politieke Federatie
Rv	Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering
RvdW	Rechtspraak van de Week

2 Het betreffende ministerie stond van oudsher bekend onder de naam het Ministerie van Justitie, per 14 oktober 2010 onder de naam het Ministerie van Veiligheid & Justitie en per 26 oktober 2017 het Ministerie van Justitie & Veiligheid. Wij houden in het onderzoek de aanduiding het Ministerie van Veiligheid en Justitie aan, omdat dit de dragende naam was ten tijde van het onderzoek.

SER	Sociaal Economische Raad
SGC	Stichting Geschillencommissies voor Consumentenzaken
SGP	Staatkundig Gereformeerde Partij
SP	Socialistische Partij
t/m	tot en met
TAMARA	Transport and Maritime Arbitration Rotterdam - Amsterdam
TCR	Tijdschrift voor Civiele Rechtspleging
TvPP	Tijdschrift voor de Proces Praktijk
VEG	Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap (tot 1 december 2009)
VEU	Verdrag betreffende de Europese Unie
VEWIN	Vereniging van waterbedrijven in Nederland
vgl.	vergelijk
vzr.	voorzieningenrechter
V&J	Veiligheid en Justitie
VVD	Volkspartij voor Vrijheid en Democratie
Wet RO	Wet op de Rechterlijke Organisatie
WIK	Wet normering buitengerechtelijke incassokosten
Wft	Wet op het financieel toezicht
Wn	Wet op het notarisambt 1842
Wna	Wet op het notarisambt 1999
WODC	Wetenschappelijk Onderzoek- en Documentatiecentrum
WPNR	Weekblad voor Privaatrecht, Notariaat en Registratie
WRR	Wetenschappelijke Raad voor het Regeringsbeleid
WSNP	Wet Schuldsanering Natuurlijke Personen

Inhoudsopgave

Voorwoord	i
Lijst van gebruikte afkortingen	iii
Inhoudsopgave	vii
1 ONDERZOEK EN PROBLEEMSTELLING	1
1.1 Inleidende probleemverkenning	3
1.1.1 <i>De definitie van rechtspraak</i>	3
1.1.2 <i>Het bindend advies naast arbitrage als vorm van rechtspraak</i>	6
1.1.3 <i>De afdwingbaarheid van rechterlijke uitspraken</i>	9
1.1.4 <i>De afdwingbaarheid van het bindend advies in historisch perspectief</i>	11
1.2 De maatschappelijke achtergrond (1990 tot 2010)	13
1.2.1 <i>De toegankelijkheid van het recht</i>	13
1.2.2 <i>De modernisering van de publieke rechtspraak</i>	14
1.2.3 <i>Het bevorderen van private geschilbeslechting</i>	15
1.2.4 <i>Het primaat van private geschilbeslechting</i>	17
1.2.5 <i>Conclusies over de maatschappelijke achtergrond (1990 tot 2010)</i>	18
1.3 De maatschappelijke ontwikkelingen (2010 tot heden)	18
1.3.1 <i>De lancering van het initiatief e-Court</i>	18
1.3.2 <i>De modernisering en digitalisering van de publieke rechtspraak (2010 tot heden)</i>	19
1.4 De aanleiding tot het onderzoek	21
1.4.1 <i>De brief van de staatssecretaris van 23 juni 2011</i>	21
1.4.2 <i>De gevolgen op juridisch gebied</i>	22
1.4.3 <i>De Global Innovating Justice Awards van 23 juni 2011</i>	23
1.5 De keuze voor probleemstelling en onderzoeksvragen	23
1.5.1 <i>Verantwoording van de gekozen opzet</i>	24
1.5.2 <i>De probleemstelling en vier onderzoeksvragen</i>	25
1.6 Terminologie	28
1.7 De betekenis van het onderzoek en onze visie	30
1.7.1 <i>De betekenis van het onderzoek</i>	30
1.7.2 <i>Visie op de rechtspraak</i>	31
1.7.3 <i>Visie op de wettelijke incassobevoegdheid</i>	33
1.8 De onderzoeksmethodologie	34
1.8.1 <i>Analyse</i>	34
1.8.2 <i>Rechtshistorisch onderzoek</i>	34
1.8.3 <i>Rechtsvergelijkend onderzoek</i>	35
1.9 Verantwoording, afbakening en aannames	35
1.9.1 <i>Verantwoording</i>	35
1.9.2 <i>Inhoudelijke afbakening</i>	36
1.9.3 <i>Onderzoekstechnische afbakening</i>	37

1.9.4	<i>Vier aannames</i>	38
1.10	De structuur van het proefschrift	38
1.10.1	<i>Structuur en inhoud</i>	39
1.10.2	<i>Verantwoording van de bronvermeldingen</i>	40
2	PRIVATE RECHTSPRAAK	41
2.1	Het wettelijke verhaalsrecht van de crediteur	41
2.1.1	<i>De nakoming van overeenkomsten</i>	41
2.1.2	<i>Het vorderingsrecht van de crediteur bij niet-nakoming</i>	42
2.1.3	<i>Het verhaalsrecht van de crediteur bij niet-nakoming</i>	43
2.2	De keuze voor private rechtspraak	44
2.2.1	<i>De wettelijke regeling van bindend advies (artikel 7:900 e.v. BW)</i>	44
2.2.2	<i>De wettelijke regeling van arbitrage (artikel 1020 e.v. Rv)</i>	44
2.2.3	<i>Artikel 17 Gw en artikel 6 EVRM en de keuze voor private rechtspraak</i>	45
2.2.4	<i>De waarborgen van artikel 6 EVRM</i>	48
2.2.5	<i>Twee ontbrekende waarborgen in artikel 6 EVRM</i>	49
2.2.6	<i>De inhoud van de keuze: een private einduitspraak</i>	53
2.2.7	<i>De inhoud van de keuze: afdwingbaarheid</i>	56
2.3	Overheidsdwang binnen de context van rechtspraak	57
2.3.1	<i>De oproeping als scheidslijn tussen vrijwilligheid en dwang</i>	57
2.3.2	<i>Het rechtsgevolg van artikel 6:236 sub n BW van de objectivering van de partijwil</i>	58
2.3.3	<i>Het verstekvonnis in de plaats van de medewerking van de gedaagde</i>	60
2.4	De waarborgen van een behoorlijk proces	61
2.4.1	<i>De inrichting van een behoorlijk proces</i>	61
2.4.2	<i>Eisen aan het proces in de ADR-richtlijn</i>	61
2.4.3	<i>Eigen opvatting over de waarborgen van een behoorlijk proces</i>	64
2.5	Onafhankelijkheid, onpartijdigheid en deskundigheid	64
2.5.1	<i>De eisen aan onafhankelijkheid, onpartijdigheid en deskundigheid</i>	65
2.5.2	<i>Eisen aan de organisatie in de ADR-richtlijn</i>	66
2.5.3	<i>Eigen opvatting over de eisen aan de organisatie</i>	70
2.6	De toetsing van private uitspraken in de praktijk	71
2.6.1	<i>De marginale toets van artikel 7:900 BW</i>	71
2.6.2	<i>De marginale toets van artikel 1062 Rv</i>	71
2.6.3	<i>De vernietiging van het bindend advies ex artikel 7:904 BW</i>	72
2.6.4	<i>De vernietiging en de herroeping van arbitrale vonnissen</i>	72
2.6.5	<i>Mogelijk foutieve uitspraken van het private gerecht</i>	73
2.6.6	<i>Mogelijke aansprakelijkheid van de notaris binnen private gerecht</i>	76
2.6.7	<i>Ambtshalve toetsing bij arbitrage</i>	77
2.6.8	<i>Barmhartigheid in het burgerlijk procesrecht</i>	81
2.7	De positie van geïnstitutionaliseerd bindend advies en arbitrage	

binnen de rechtspraak	83
2.7.1 <i>Inventarisatie van bindend advies en arbitrage bij verschillende private gerechten</i>	83
2.7.2 <i>Gelijkstelling van bindend advies en arbitrage</i>	87
2.7.3 <i>Conclusies over de gelijkstelling tussen bindend advies en arbitrage in de praktijk</i>	90
2.7.4 <i>De aanvraag voor de notaris bij een keuze voor private rechtspraak</i>	91
2.8 Vijf relevante bevindingen uit hoofdstuk 2	93
3 DE NOTARIËLE AKTE	95
3.1 Wettelijke bevoegdheid, soorten akten, en samenhang bewijskracht en executabiliteit	95
3.1.1 <i>De algemene bevoegdheid om akten te passeren</i>	96
3.1.2 <i>De opdrachtgever van de notaris bij een proces-verbaalakte</i>	97
3.1.3 <i>Zeven beperkingen aan de bevoegdheid om akten te passeren</i>	98
3.1.4 <i>Conclusies over de zeven beperkingen aan de bevoegdheid van de notaris</i>	102
3.1.5 <i>Artikel 37 Wna: partij-akten en proces-verbaalakten</i>	102
3.1.6 <i>Drie evidente verschillen tussen de partij-akte en de proces-verbaalakte</i>	103
3.1.7 <i>Voorbeelden van beide soorten notariële akten</i>	105
3.1.8 <i>Het primaat van de partij-akte in de praktijk</i>	105
3.1.9 <i>De maatstaf voor het bepalen van het type akte</i>	105
3.1.10 <i>De samenhang tussen bewijskracht en executabiliteit</i>	107
3.2 De algemene leer van de bewijskracht van de notariële akte	107
3.2.1 <i>De dwingende bewijskracht van authentieke akten ex artikel 157 Rv</i>	107
3.2.2 <i>Formele en materiële bewijskracht van de notariële akte in historisch perspectief</i>	108
3.3 De bewijskracht van proces-verbaalakten	110
3.3.1 <i>De bewijskracht van rechtsfeiten in proces-verbaalakten</i>	111
3.3.2 <i>Partijverklaringen in proces-verbaalakten: artikel 31 (oud) Wn en artikel 37 lid 3 Wna</i>	112
3.3.3 <i>De parlementaire behandeling van artikel 37 lid 3 Wna</i>	118
3.3.4 <i>Literatuur over de materiële bewijskracht tot 2012</i>	121
3.3.5 <i>Literatuur over de materiële bewijskracht vanaf 2012</i>	124
3.3.6 <i>Jurisprudentie over de materiële bewijskracht</i>	128
3.3.7 <i>Partijverklaringen in een dagvaarding</i>	131
3.3.8 <i>De relatie tussen artikel 157 lid 2 Rv en artikel 37 lid 3 Wna</i>	132
3.3.9 <i>Conclusies over de bewijskracht in relatie tot de executabiliteit</i>	134
3.3.10 <i>De betekenis van artikel 37 lid 3 Wna verklaard</i>	135
3.3.11 <i>De relevantie van de materiële bewijskracht in relatie tot de executabiliteit</i>	138
3.4 De executoriale kracht van de notariële akte	139
3.4.1 <i>De wettelijke basis voor de executabiliteit van de notariële akte</i>	139
3.4.2 <i>De gelijkstelling van de notariële akte met het rechterlijk vonnis</i>	140
3.4.3 <i>De rol van de proces-verbaalakte als grondslag voor executie</i>	143

3.4.4	<i>Vier wettelijke voorwaarden voor de executabiliteit van de notariële akte</i>	146
3.4.5	<i>De afgifte van de grosse en het bestaan van een verbintenis</i>	146
3.4.6	<i>De afgifte van de grosse en de bepaalbaarheid van een verbintenis</i>	149
3.4.7	<i>Samenvattende sectieconclusies</i>	149
3.5	Het arrest Rabobank/Visser	149
3.5.1	<i>De casus van het arrest Rabobank/Visser</i>	149
3.5.2	<i>De gevolgen van het arrest Rabobank/Visser voor de praktijk</i>	150
3.5.3	<i>Het arrest Rabobank/Visser en de proces-verbaalakte bij private rechtspraak</i>	151
3.5.4	<i>Samenvattende sectieconclusies</i>	153
3.6	Vijf relevante bevindingen uit hoofdstuk 3	154
4	DE PROCES-VERBAALAKTE BINNEN DE RECHTSPRAAK	157
4.1	De partij-akte en private rechtspraak	157
4.1.1	<i>De overeenkomst tot private rechte rechtspraak in de partij-akte</i>	157
4.1.2	<i>De vastlegging van de uitspraak in de partij-akte</i>	160
4.1.3	<i>Sectieconclusies over de partij-akte binnen private rechtspraak</i>	161
4.2	Het gebruik van de proces-verbaalakte	161
4.2.1	<i>De maatstaf van § 3.1.9 toegepast op private rechtspraak</i>	162
4.2.2	<i>Een procespartij krijgt verbintenissen opgelegd</i>	166
4.2.3	<i>Het waarnemen van de gedaagde die verstek laat gaan</i>	169
4.2.4	<i>Overige waarnemingen tijdens een gerechtelijke procedure</i>	170
4.3	De mogelijke opdrachtgevers van de notaris	170
4.3.1	<i>Algemene inleiding aangaande vertegenwoordiging</i>	171
4.3.2	<i>Het private gerecht als opdrachtgever namens beide procespartijen</i>	172
4.3.3	<i>Het private gerecht als opdrachtgever namens één partij</i>	173
4.3.4	<i>Het private gerecht als autonome opdrachtgever</i>	173
4.3.5	<i>Conclusies over de grondslag voor de opdracht aan de notaris</i>	174
4.4	De zeven beperkingen van § 3.1.3 getoetst	175
4.4.1	<i>De exclusieve bevoegdheid van een andere ambtenaar</i>	175
4.4.2	<i>Waarnemingen met een rechtsfeit-gehalte</i>	178
4.4.3	<i>Een grote mate van zekerheid over de waarnemingen</i>	179
4.4.4	<i>Het redelijke civielrechtelijke belang bij vastlegging van de waarnemingen</i>	179
4.4.5	<i>Geen specifieke deskundigheid vereist</i>	181
4.4.6	<i>Het verbod op verbaliserend optreden door de notaris</i>	182
4.4.7	<i>De status van het notarisambt</i>	182
4.4.8	<i>Conclusies over de beperkingen</i>	183
4.5	De toepassing van de notariële akte in relatie tot de rechtspraak	184
4.5.1	<i>De notariële akte als substituut voor rechtspraak</i>	184
4.5.2	<i>De notariële akte als onderdeel van private rechtspraak</i>	186
4.5.3	<i>De notariële akte als akte van depot ex artikel 1058 Rv</i>	186

4.6	Het antwoord op de eerste onderzoeksvraag	187
5	DE PARTIJWIL BINNEN DE CONTEXT VAN OVERHEIDSDWANG	189
5.1	De contractsvrijheid versus beperkte keuzevrijheid binnen de rechtspraak	189
5.2	Het begrip partijwil bij partij-akten	192
5.3	Het begrip partijwil bij de proces-verbaalakte	192
5.3.1	<i>De partijwil bij de proces-verbaalakte in de traditionele praktijk</i>	193
5.3.2	<i>De partijwil bij de proces-verbaalakte binnen de gerechtelijke procedure</i>	193
5.3.3	<i>De partijwil na afloop van de gerechtelijke procedure</i>	195
5.4	Het relateren van de waarnemingen aan de procespartijen	195
5.4.1	<i>Paradox 1: verstek is een vorm van participatie</i>	196
5.4.2	<i>Paradox 2: de notaris relateert het rechtsfeit van “niets” aan de procespartij</i>	197
5.4.3	<i>Paradox 3: de notaris dient de partijverklaringen te negeren</i>	197
5.4.4	<i>Paradox 4: de verklaring van de derde is de enige verklaring die telt</i>	198
5.4.5	<i>Conclusies over het relateren van de rechtsfeiten aan de procespartijen</i>	198
5.4.6	<i>De betekenis voor het notariële perspectief</i>	199
5.5	Het antwoord op de tweede onderzoeksvraag	200
6	DE BELEHRUNGSPFLICHT	203
6.1	Het leerstuk van de Belehrungspflicht	203
6.1.1	<i>De zorgplicht bij de partij-akte ex artikel 43 lid 1 Wna</i>	203
6.1.2	<i>De zorgplicht bij private rechtspraak</i>	207
6.1.3	<i>Geen zorgplicht bij de proces-verbaalakte ex artikel 43 lid 1 Wna</i>	208
6.1.4	<i>De onderzoekspflicht bij de proces-verbaalakte als uitvloeisel van artikel 17 lid 1 Wna</i>	209
6.1.5	<i>De onderzoekspflicht ex artikel 2 Wna als onderdeel van de zorgplicht</i>	211
6.2	De onderzoekspflicht bij een privaot gerecht	212
6.2.1	<i>De toetsing op organisatieniveau</i>	212
6.2.2	<i>De toetsing op dossierniveau</i>	212
6.2.3	<i>Conclusies over de invulling van de zorgplicht</i>	213
6.2.4	<i>De marginale toets door de notaris vergeleken met die door de publieke rechter</i>	213
6.3	De informatieplicht bij de vastlegging van de uitspraak	214
6.3.1	<i>De informatieplicht bij de keuze voor private rechtspraak</i>	214
6.3.2	<i>De informatieplicht bij een reeds bevoegd privaot gerecht</i>	214
6.3.3	<i>De informatieplicht bij het passeren van de proces-verbaalakte</i>	215
6.3.4	<i>De informatieplicht ten aanzien van feiten van algemene bekendheid</i>	218
6.3.5	<i>De informatieplicht ten aanzien van rechtsgevolgen die niet afwijken van de wet</i>	219
6.3.6	<i>Conclusies over de informatieplicht binnen private rechtspraak</i>	219
6.4	Het antwoord op de derde onderzoeksvraag	220

7	DE INVLOED VAN ICT-TOOLS	223
7.1	De menselijke beperkingen aan het langdurig waarnemen	224
7.1.1	<i>Het vermogen tot waarneming en de duur van een procedure</i>	224
7.1.2	<i>De praktijk van gerechtelijke procedures</i>	225
7.2	Het waarnemen van een procedure	227
7.2.1	<i>De schriftelijke fase</i>	227
7.2.2	<i>De zitting</i>	228
7.2.3	<i>De uitspraak</i>	230
7.2.4	<i>De vastlegging van een procedure zonder (volledige) eigen waarneming</i>	231
7.3	Conclusies over de waarneming en de rol van ICT daarbij	232
7.3.1	<i>Conclusie over de waarneming van de schriftelijke fase</i>	232
7.3.2	<i>Conclusie over de waarneming van de zitting</i>	232
7.3.3	<i>Conclusie over de waarneming van de uitspraak</i>	232
7.3.4	<i>Conclusie over de vastlegging zonder (volledige) eigen waarneming</i>	232
7.4	Het antwoord op de vierde onderzoeksvraag	233
7.5	De invloed van ICT-tools op de rechtsbescherming	233
7.5.1	<i>Inleiding op het spanningsveld tussen kostenefficiëncy en rechtsbescherming</i>	233
7.5.2	<i>De traditionele behandeling van incassozaken bij de overheidsrechter</i>	234
7.5.3	<i>Het gebruik van ICT-tools voor verstekvonnissen</i>	236
7.5.4	<i>Algorithmic transparency and accountability</i>	237
7.5.5	<i>Het gebruik van ICT-tools voor verweervonnissen</i>	238
7.5.6	<i>Overige monitoring en controlemogelijkheden</i>	239
7.5.7	<i>Conclusies over de invloed van ICT-tools op de rechtsbescherming</i>	240
8	DE AFRONDING VAN HET ONDERZOEK	241
8.1	De samenvatting van de antwoorden op de onderzoeksvragen	241
8.1.1	<i>De eerste onderzoeksvraag</i>	241
8.1.2	<i>De tweede onderzoeksvraag</i>	242
8.1.3	<i>De derde onderzoeksvraag</i>	242
8.1.4	<i>De vierde onderzoeksvraag</i>	242
8.2	De beantwoording van de probleemstelling	243
8.2.1	<i>Het antwoord op de probleemstelling</i>	243
8.2.2	<i>Het vereiste van (minimaal) één opdrachtgever</i>	243
8.2.3	<i>Geen beperkingen aan de bevoegdheid van de notaris</i>	244
8.2.4	<i>Het vaststellen van de partijwil in de context van rechtspraak</i>	244
8.2.5	<i>De invulling van de notariële zorgplicht</i>	244
8.2.6	<i>Procesbewaking aan de hand van het reglement</i>	245
8.2.7	<i>De marginale toets van artikel 7:900 BW en artikel 1062 Rv</i>	245
8.2.8	<i>De afgifte van de grosse</i>	245
8.2.9	<i>Voorbeeld notariële proces-verbaalakte bij private rechtspraak</i>	246

8.3	Vier conclusies naar aanleiding van het antwoord op de probleemstelling	246
8.3.1	<i>Conclusie 1: verbeterde bescherming van de integriteit van het rechtsbestel</i>	246
8.3.2	<i>Conclusie 2: verbetering van de marginale toetsing</i>	247
8.3.3	<i>Conclusie 3: een nieuwe methode om een private uitspraak afdwingbaar te maken</i>	247
8.3.4	<i>Conclusie 4: de vastlegging leidt slechts tot schijntegenstellingen</i>	248
8.4	Vijf punten van zelfkritiek	248
8.4.1	<i>De onderzoeksplicht en de onderhandse overeenkomst</i>	249
8.4.2	<i>De identificatie van de procespartijen</i>	249
8.4.3	<i>Het belang van de debiteur</i>	250
8.4.4	<i>De notaris in de rol van verbalisant bij verstekzaken</i>	251
8.4.5	<i>Het waarnemen met zekerheid en rechtszekerheid</i>	251
8.5	Paradox 5: consumentenbescherming zonder persoonlijk contact	254
8.6	Vier onderwerpen voor toekomstig onderzoek	255
8.6.1	<i>IT-aspecten</i>	255
8.6.2	<i>De bewegingsvrijheid van een privaat gerecht</i>	255
8.6.3	<i>De ontwikkeling van de bulkincasso en de rechtspositie van de consument</i>	255
8.6.4	<i>Onderzoek naar de rol van de notaris in de praktijk</i>	256
8.7	Slot	256
	Literatuurlijst	257
	Lijst van Appendices	289
	Appendix A: De brief van de staatssecretaris van Veiligheid en Justitie d.d. 23 juni 2011	290
	Appendix B: Commentaar KNB op de rol van de notaris bij e-Court/februari 2011	294
	Appendix C: Voorbeeld notariële proces-verbaalakte bij private rechtspraak	296
	Samenvatting	299
	Summary	303
	Jurisprudentieregister	307
	Trefwoordenregister	309
	Nawoord	311
	Curriculum Vitae	313
	SIKS Dissertatiereeks	315

